

TGF - Attituder - Tålmodighed

*v8 Herren er barmhjertig og nådig,
sen til vrede og rig på troskab.*

*v9 Han anklager ikke for evigt
og vredes ikke for altid;*

*v10 han gengælder os ikke vore synder
og lønner os ikke efter vor skyld.*

*v11 Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;*

*v12 så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os.” (Salme 103,8-12)*

Vi er i gang med en serie af prædikener, der sætter fokus på vores attituder og den måde vi er på overfor hinanden, den indstilling vi møder hinanden med.

De tre første søndage handlede om ydmyghed, om selvbeherskelse og om trofasthed. Har I ikke haft mulighed for at være med i de foregående søndage, så gå ind på [www.gospelfellowship.dk/seneste prædiken](http://www.gospelfellowship.dk/seneste-praediken) og lyt eller læs de seneste prædikener.

Utålmodighed kan gøre stor skade

I dag skal det handle om en attitude, som er så svær for de fleste af os at udvikle, at vi har brug for al den hjælp vi kan få fra Gud.

Det handler om tålmodighed. Tålmodighed overfor andre, overfor dig selv, overfor situationer og overfor Gud - og måske endnu mere vigtigt – en refleksion over Guds tålmodighed med dig og mig. Her har vi noget at lære!

Der er ikke noget, som er så tiltrækkende og livgivende som når vi oplever, at andre har tålmodighed med os, at vi får lov til at udvikle os, arbejde ting igennem, øve os og blive bedre, så vi lykkes med vores planer.

Og der er ikke noget, som er så ødelæggende og sårende, som når vi mister vores tålmodighed med hinanden og så slipper en storm løs, fyldt med ord og handlinger, som slår alt i stykker på sin vej og sidder i kroppen i timer, dage eller måske resten af livet. Ord som ender med at definere os som mennesker.

Svømmetræning

For mange år siden var jeg spejderleder og havde hver sommer en flok spejdere med på sommerlejr, hvor vi lavede alle mulige aktiviteter med dem. En af disse var svømning. Alle skulle hver dag ud og svømme i havet og få det friske gys.

Når vi begyndte lejren, så lavede vi en test, hvor vi delte alle børnene og de unge ind i 4 grupper, alt efter hvordan de klarede vores intimistiske svømmetest. Vi bad børnene gå ud på badebroen, hoppe i vandet og så svømme langs kysten hen til os omkring 25 meter fra badebroen.

De børn, som klarede det fint, fik en halskæde med et grønt mærke. De, der klarede det nogenlunde, fik et gult. De, der kæmpede med det, et rødt og de, som slet ikke klarede det, men måtte gå på bunden, fik et blylod. De blev kaldt ”synkere”... og alt efter farve, så fik de forskellige grader af friheder omkring badningen.

Det giver sig selv, at de som havde bly i deres halskæde ikke havde deres hængende ude på tøjjet... i modsætning til de andre.

Målet med dette var, at alle skulle lære at svømme lidt bedre på den uge, hvor vi var på lejr. Det er en del af det at være spejder og bo tæt ved havet.

Jeg havde til opgave at træne "synkerne" ... og jeg elskede det. På en eller anden måde, så var det ikke svært for mig at være tålmodig overfor denne gruppe unge.

Hver dag trænede vi i vandet. Først havde de brug for tryghed og en større selvtillid, så jeg tog dem ud til navlen og gav dem en følelse af, hvordan det føles at mærke trækket fra hænderne, så de langsomt bevægede sig fremad i vandet, men de gik på bunden.

Så prøvede vi at holde hinanden om livet og sparke med benene, så de kunne mærke hvor meget kraft de egentlig havde at gøre godt med. Så trænede vi på badebroen, så vi kunne koordinere vores rytme og få balance i vores svømmeteknik... og så gentog vi det hele i vandet, først på lavt vand, så lidt dybere, indtil vi næsten ikke kunne bunde.

Og pludselig efter nogle dage, hvor "synkerne" havde fokuseret på alt andet end at være bange for vand, så begyndte de første at få fornemmelsen for at svømme rigtigt. Og man kunne se et kæmpe smil på deres ansigt. Og det gav energi til resten af holdet.

Og da vi endelig kom til den sidste dag, så testede vi igen hvordan det stod til med "synkerne" ... alle fra lejren kom ned til stranden og hujede og råbte, mens den ene efter den

anden sprang i vandet og svømmede de 25 meter hen til mig, hvorefter de flåede deres halskæde med blyloddet af og kastede det langt ud i havet, så de kunne få en ny halskæde på med det røde eller gule mærke.

Denne oplevelse blev jeg aldrig træt af. En god portion tålmodighed og en oplevelse af, at der er nogen, som tror på en, kan ændre et menneskes liv. Men mindre kan også gøre det.

Tidens udfordringer og Åndens virke

Vores tid er en tid fyldt med fokus på at skære unødige tidsspilde væk, vi laver LEAN processer – også på mennesker, vi arbejder på at gøre mest muligt på mindst mulig tid, med mindst mulig energi. Denne tænkning bliver brugt både overfor mennesker og maskiner.

Vi har fået mikrobølgeovne, vaskemaskiner med tidsstyring, EasyPark, fibernet, iPhones, iPads, kalenderstyring osv. Vi kan ikke udsætte vores behov. Vi vil have ting her og nu... vi bliver krævende og tidsbevidste og vi sætter os selv og andre mennesker under pres ...og midt i alt dette, er vi kaldet af Gud til at være mennesker, der kan udvise og praktisere tålmodighed.

Hvis denne attitude skal vokse sig stor i vores hjerte og vores liv, så kræver det en indsats fra vores side. Vi bliver nødt til at anerkende hvilken skade der kan ske, hvis vi er for utålmodige, hvis vi ikke giver plads til processen, til at mennesker og processer kan modnes og bære den rette frugt.

En del af denne proces, handler også om at forstå hvor tålmodig Gud er og har været med os. Det kan hjælpe os i hverdagen med at være mere tålmodige overfor andre, overfor os selv eller i situationer, hvor vi normalt plejer at koge over.

Tålmodighed er en del af Åndens frugter. Det betyder, at det er noget, som vi kan bede Gud give os, noget som Gud kan forvandle i vores hjerter, så vi oplever en helt ny type af tålmodighed vokse frem. En tålmodighed der ikke tager sit udgangspunkt i vores egen selvdisciplin alene, men som får os til at se mennesker med Guds øjne, med Guds kærlighed, med varme, respekt og empati.

"v22 Men Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, v23 mildhed og selvbeherskelse. Alt dette er loven ikke imod!" (Gal 5,22-23)

Lignelsen om den fortabte søn

Der findes en gribende historie i Det nye Testamente, som bliver kaldt "lignelsen om den fortabte søn!" I kan læse hele historien i Lukas Evangeliet kapitel 15. Men den burde måske hedde "lignelsen om den tålmodige fader".

Det handler om en far og en søn og lidt flere... sønnen vil ud og realisere sig selv, leve livet og tvinger sin far til at give sønnen sin arv. Det var en rig far, så arven var stor. Sønnen tager af sted og lever livet med venner, fester og alt hvad livet nu har at byde på... indtil han løber tør for penge og ender som det mest usle, som man kunne på den tid som from israelit... grise-passer hos en hedning, hvor det eneste han havde at spise var grise-foder.

Og pludselig går det op for ham, hvor tåbelig han har været og han ydmyger sig, bider skammen i sig og tager hjem for at bede om tilgivelse. Hvordan det ender, må I læse selv...

Fokus i denne fortælling er i dag på faderen. Hver dag havde faderen stået ved vejen og ventet på at sønnen kom tilbage. Hver dag havde han bedt for ham, tænkt på ham og ønsket at han ville komme tilbage... og da sønnen endelig kommer tilbage, flere år senere, i sit slidte og ildelugtende tøj, med griselort og mudder på ærmerne, løber faderen stik imod alle traditioner, sin søn i møde, omfavner ham og fortæller alle, at nu er hans søn kommet tilbage. Og han giver sønnen et bad, nyt tøj, en ring på fingeren og holder en kæmpe gensynsfest for ham.

Dette kunne være endt på mange andre måder. Det kan vi se af historien, læse om i aviserne og se i nyhederne.

Men historien, Jesus fortæller, giver os et billede af Gud og Guds store tålmodighed med os! Han giver os alt, hvad vi ønsker selvom det ikke er godt for os og han vælger så at være tålmodig og vise nåde og kærlighed overfor os, når vi kommer til ham og beder om tilgivelse.

Jeg kan godt forstå hvorfor kong David skrev denne salme:

*"v8 Herren er barmhjertig og nådig,
sen til vrede og rig på troskab.*

*v9 Han anklager ikke for evigt
og vredes ikke for altid;*

*v10 han gengælder os ikke vore synder
og lønner os ikke efter vor skyld.*

*v11 Så høj som himlen er over jorden,
så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham;*

*v12 så langt som øst ligger fra vest,
så langt har han fjernet vore synder fra os." (Salme 103,8-12)*

Når tålmodigheden slipper og – så pas på!!

Vi kender alle inderst inde, hvad der kan ske, når tålmodigheden slipper op. Der kommer et punkt, hvor vi slipper selvkontrollen og giver los. Og lige der, så kommer vi ofte til at gøre så megen skade på mennesker, vi er sat til at passe på, eller leve sammen med, eller som vi har et professionelt ansvar overfor.

Hvor har jeg ønsket mange gange, at jeg kunne tage ord i mig igen. Jeg har set mine sønners øjne, hvordan lyset bare er blevet slukket i dem. Jeg har set hvordan folk omkring mig har tænkt sig lidt ekstra om, når de skulle sige noget til mig. Og jeg har oplevet hvordan jeg selv er gået i stykker indeni, fordi andre har bidt hovedet af mig. Det hele har været fordi tålmodigheden slap op.

Når utålmodigheden får overtaget

Jeg er en ivrig læser af Biblen og andet litteretur. Men det er i Bibelen, jeg bliver mest udfordret på mine attituder, mine værdier, på det som er centralt i mit liv.

Jeg har i mange år været drevet af min passion, mine drømme, mine ambitioner, mit ønske om at lykkes og bære frugt, et godt kristent ord på succes. Og det har i alt for mange år været med til at få mig til at forcere den udvikling og de processer, som jeg havde ansvaret for.

Og det sørgelige var, at det var for Guds riges skyld, for at gøre godt, for at ændre på uretfærdighed, for at give håb.

Men jeg lod frugten modne for tidligt, jeg lod min manglende tålmodighed med Gud og mennesker, ødelægge det selv samme arbejde, som jeg arbejdede for.

Det var først, da vi som familie stoppede helt op og tog et år ud af kalenderen for at komme til os selv, finde hinanden, give plads til Guds hvisken og rejse jorden rundt, at det gik op for mig, hvad jeg gjorde og hvordan jeg fungerede.

Det fik mig til at forstå, at det er Gud som bringer velsignelsen, bringer liv og får ting til at gro – ikke mig. Mit job er at plante, gøde, luge, vande, vente og høste. Det er Gud som skænker os troen i vores hjerter. Det er Guds ånd, som forvandler vores hjerter. Vi kan kun være med-hjælpere på Guds planer, på hinandens liv og støtte og udfordre hinanden på vores vej.

Guds tålmodighed overfor os mennesker – søgende eller troende

For mig, er hver dag en øvelse i tålmodighed. Det er en attitude, som Gud arbejder hårdt for at få etableret i mit hjerte, så jeg ikke ødelægger det hele for Gud og mig selv.

Jeg har været på vej i mange år. Først som søgende, så som kristen og i al den tid, har Gud været tålmodighed med mig, mens jeg fandt min vej tilbage til ham og mens jeg brød stort set samtlige 10 bud i tanke eller handling – adskillige gange.

Nu prøver jeg ikke at være en perfekt kristen, men et levende eksempel, der tør være ærlig om det der sker i mit liv. Jeg prøver, så godt jeg kan – ikke at teste Guds tålmodighed med mig... den er blevet testet rigeligt!! Og jeg

takker hver dag for at Gud var tålmodighed med mig, at han kunne elske mig igennem min tvivl, min afstandtagen fra ham, mit lidt for farverige sprog, mine moralsk dårlige beslutninger og alt muligt andet, som ikke har været til Guds ære.

Og hver dag, giver det mig anledning til at vise nåde og være tålmodig overfor andre, som også er på vej, som også er ved at finde deres vej tilbage til Gud, med alle de ting, som sker i deres liv.

Jeg ved, at uden hjerterum, er der ikke plads til at vokse. Uden tålmodighed, så får vi ikke lov til at se frugterne af vores arbejde i andre menneskers liv.